

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.216/2022/2.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró
Dr. Horváth Tamás bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Varga Tamás Ügyvédi Iroda
ügyintéző: Dr. Varga Tamás ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3

Az alperes képviselője: Dr. Keresztúri-Farkas Adrián kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 2022. január 7. napján
kelt 107.K.705.987/2020/24. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.
A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2017. júniusi időszakra általános forgalmi adó (áfa) adónemre kiterjedően bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott a felperesnél. Az adóhatóság az ellenőrzés során megállapította, hogy a felperes faipari termékek gyártásával, kereskedelmével foglalkozott. A vizsgálattal érintett időszakban 13 db számlát fogadott be a ...-tól (a továbbiakban: számlakibocsátó), melyeknek áfa tartalmát levonásba helyezte.

[2] Az elsőfokú adóhatóság széleskörű bizonyítást követően 2020. február 3. napján kelt 4316403198 iktatószámú határozatával a felperes terhére 8.998.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, mely után 17.996.000 Ft adóbírságot szabott ki, 211.000 Ft késedelmi pótlékot számított fel.

[3] Indokolása szerint a faipari termékek értékesítéséről a felperes által befogadott számlákon szereplő gazdasági események nem a számlákon feltüntetett felek között valósultak meg, azokat tartalmilag hiteltelennek minősítette az általános forgalmi adóról szóló 2007. CXCVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdés a) pontjára, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv.tv.) 15. § (3) bekezdésére, 165. § (2) bekezdésére és 166. § (2) bekezdésére hivatkozással. Az adóbírság mértékét az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 170. § (1) bekezdése és 172. § (2) bekezdése alapján a bizonylatok, könyvek, nyilvántartások meghamisítására tekintettel az adóhiány 200%-ában állapította meg.

[4] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2020. június 24. napján kelt 4328446327/2020. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[5] A felperes keresetében az alperes határozatának - az elsőfokú határozatra is kiterjedő - megsemmisítését kérte. Jogszabálysértésként hivatkozott az Art. 12. § (1) bekezdésére, 97. § (4) bekezdésére, 100. § (3) bekezdésére, az Alaptörvény XXIV. cikk és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 51. § (1) bekezdésére. Álláspontja szerint az adóhatóság nem tett eleget tényállás-tisztázási kötelezettségének, a javára szolgáló körülményeket nem vizsgálta meg, az adólevonási jogát kizárólag a számlakibocsátónál feltárt hibák miatt tagadta meg, emellett nem bizonyította az aktív adókijátszásban való részvételét. Hivatkozott az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-277/14. (PPUH Stehcamp) ítéletre. Sérelmezte továbbá az alperes határidő hosszabbítási indokát, ezzel összefüggésben a tisztességes és észszerű határidőn belül lefolytatandó eljáráshoz való jogának megsértését. Kifogásolta az adóbírság mértékének jogszerűségét, illetőleg vitatta, hogy az alperes objektív eszközökkel bizonyította

volna a pozitív tudattartalmát. Álláspontja szerint az ügylet nem okozott valójában költségvetési kárt.

Az elsőfokú ítélet

[6] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[7] Indokolása szerint az alperes helytállóan vizsgálta az áru eredetét, a számlakibocsátó teljesítési képességét, nem nyert igazolást, hogy rendelkezett volna a felperes részére tovább értékesített akác- és fenyőáruval. Megállapította, hogy az alperes bizonyítási kötelezettségének eleget tett, a felperes aktív tudattartalmát feltárta. A felperes a bér munkáról szóló számlákon, szerződésen, teljesítési igazolásokon kívül nem nyújtott be olyan iratot, amely állításait igazolta volna. A bér munkák valódiságát vizsgáló alperes eljárása során az alkalmazottak nyilatkozatait beszerezte, ez azonban nem támasztotta alá a bér munkavégzés megvalósulását. A tényállást az alperes tisztázta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, mindezeket a határozatában részletesen rögzítette.

[8] Kifejtette, hogy az alperes az Art. 138. § (1) bekezdésében foglaltak szerint járt el, a határidő hosszabbítása megfelel az Art. 50/A. § (1.a) bekezdésében foglaltaknak, a 200%-os bírság kiszabása is jogszerű. A számlakibocsátó adókielégítést valósított meg, ugyanis a 2017. I. és II. negyedévi bevallásai adóminimalizáló tartalommal kerültek benyújtásra, a bevallott adót pedig nem fizette meg. A költségvetést kár érte, mert a felperes olyan áfa-t igényelt vissza, amelyet a másik fél nem fizetett meg.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek elsődlegesen a megváltoztatását, az alperes határozatának - az elsőfokú határozatra kiterjedő - megsemmisítését és az adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte.

[10] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára és *b)* pontjára hivatkozott.

[11] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntésének indokolási részébe a másodfokú határozatot - kevés szövegtérítéssel - másolta át, indítványai elutasítását, illetve azok mellőzését nem indokolta, az ítélet sérti a Pp. 336/A. § (2) bekezdésében foglaltakat.

[12] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében tényként pontatlan és nem valós adatokat fogadott el, azok valóságtartalmát meg sem próbálta kideríteni. Indítványait

indokolás nélkül elutasította, kizárólag az alperes álláspontját képviselte. Jogszabálysértésként hivatkozott a Kp. 78. § (2) bekezdésének, 79. § (1) bekezdésének, 85. § (5) bekezdésének, a Pp. 164. §-ának, 279. § (1) bekezdésének, 336/A. § (2) bekezdésének, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 99. § (2) bekezdésének, az Áfa tv. 9. § (1) bekezdésének, 120. § a) pontjának, 127. § (1) bekezdés a) pontjának a megsértésére.

[13] Előadta, hogy az ítélet ellentétes az EUB ítélkezési joggyakorlatával, a C-123/87. és C-330/87. számú egyesített ügyekben (J-Egi ügyben), C-439/04. és C-440/04. számú egyesített ügyekben (Kittel ügy), C-354/03., C-355/03. és C-484/03. számú egyesített ügyekben (Optigen ügy), C-80/11. és C-142/11. számú egyesített ügyekben (Dávid és Mahagében), C-324/11. számú (Tóth), C-444/12. számú (Hardimpex), C-18/13. számú (Makspen) ügyben hozott ítéletekkel, és ellentétes a Kúria Kfv.35.128/2021/7. és Kfv.35.358/2018. számú precedens határozataival.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[15] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálati kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[16] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatalának szükségessége

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[17] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[18] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott hatósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint indokolással kell alátámasztani, kifejezetten a befogadhatóság körében. E követelménynek nem tesz eleget önmagában az eljárási jogsérelemre, illetve az eljárási szabályszegésre hivatkozás. A bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt.

[20] A felperes felülvizsgálati kérelmében az általa megjelölt jogszabálysértések pontos jogszabályszövegének ismertetésén túl a jogerős ítélet indokolási hiányosságaira, a bizonyítékok mérlegelésének hiányára utalt konkrét hivatkozások nélkül.

[21] Az eljárt bíróság ítéletében a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése szerint állapította meg a tényállást, a döntésének jogi indokolása a Kp. 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelel. A felperes érvelése lényegében a bizonyítékok ismételt egybevetésére, felülmérlegelésére irányult, amire a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége, e tekintetében a Kúria jogértelmezése kiforrott (Kfv.VI.37.478/2017/8.). Mindezt az ügy érdemére kiható jogszabálysértés hiánya miatt nem volt indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása.

[22] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti befogadási okra a felperes ugyan hivatkozott, megjelölve két kúriai eseti döntés ügyszámát, azonban adós maradt a határozat azon részének megjelölésével, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltért. Ennek hiányában a befogadási ok érdemben nem volt vizsgálható.

[23] A Kúria megítélése szerint a jogerős határozat nem vetett fel olyan, az ügy érdemére ható elvi jelentőségű jogkérdést – erre a felülvizsgálati kérelmében felperes maga sem hivatkozott –, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól elérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben.

[24] A felperest érintő ügyben hozott határozat kapcsán társadalmi jelentőséget a Kúria nem tartott megállapíthatónak, a felperes sem hivatkozott az ügy érdemére kiható olyan

jogszabálysértés vizsgálatára, amely a felvetett jogkérdés különleges súlya, veszélye, a társadalmi jelentősége miatt indokolt lett volna.

[25] A felperes bár több EUB döntésre utalt, melyektől hivatkozása szerint a jogerős ítélet eltért, azonban az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségességét nem valószínűsítette, ennek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ac)* alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[26] A felperes felülvizsgálati kérelme felsőbb iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, ezért a Kúria a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatására nem látott indokot.

[27] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[28] *A felperes nem igazolta a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt felülvizsgálati kérelem befogadása törvényi feltételeinek fennállását.*

Záró rész

[29] A végzés elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § *b)* pontja zárja ki.

[30] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2022. április 21.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró
bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.

Dr. Rák-Fekete Edina sk. bíró
bíró

Dr. Horváth Tamás sk.

A kiadmány hitelül:

Kúria
VI.Kfv.35.216/2022/2-1

7

tisztviselő

...